RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 70.007/1
van 30 september 2021

over

een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van boek IV van het Wetboek van economisch recht met betrekking tot het pensioen van de mandaathouders bij de Belgische Mededingingsautoriteit’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 70.007/1
du 30 septembre 2021

sur

un avant-projet de loi ‘modifiant le livre IV du Code de droit économique en ce qui concerne la pension des mandataires de l’Autorité belge de la concurrence’

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

Op 22 juli 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Economie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 7 september 2021,(*) een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van boek IV van het Wetboek van economisch recht met betrekking tot het pensioen van de mandaathouders bij de Belgische Mededingingsautoriteit'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 23 september 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge VOS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 september 2021.

*

Le 22 juillet 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de l'Économie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 7 septembre 2021 (**), sur un avant-projet de loi 'modifiant le livre IV du Code de droit économique en ce qui concerne la pension des mandataires de l'Autorité belge de la concurrence'.

L'avant-projet a été examiné par la première chambre le 23 septembre 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Brecht STEEN, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge VOS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 30 septembre 2021.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

(**) Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juillet au 31 juillet ou lorsqu'il expire entre le 15 juillet et le 15 août.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet beoogt mogelijk te maken dat de houders van een mandaat bij de Belgische mededingingsautoriteit een pensioen ontvangen ten laste van de Schatkist voor de prestaties die zij tijdens hun mandaat hebben verricht.

Daartoe worden het tweede en derde lid van artikel IV.16, § 5, van het Wetboek van economisch recht (WER) vervangen. Deze bepalingen beogen op dit moment de pensioenrechten van de betrokken mandatarissen te regelen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerking

3. Artikel IV.16, § 5, WER luidt thans als volgt:

> "De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad het administratief en geldelijk statuut van de voorzitter, de assessor-ondervoorzitter en assessoren die zetelen in het Mededingingscollege, de auditeur-generaal, de directeur juridische zaken en de directeur economische zaken van de Belgische Mededingingsautoriteit.
>
> De wetten op de pensioenregeling voor de leden van het Rijkspersoneel en voor hun rechthebbenden zijn van toepassing op de voorzitter, de auditeur-generaal, de directeur economische zaken en de directeur juridische zaken van de Belgische Mededingingsautoriteit.
>
> Voor de toepassing van het vorige lid worden de mandaten voor de opening van het recht op pensioen, gelijkgesteld met een vaste benoeming."

Gevraagd om verduidelijking waarom de mandaathouders uit de vigerende tekst geen recht kunnen putten op een overheidspensioen voor de jaren die gepresteerd zijn als mandaathouder, verklaarde de gemachtigde:

> "Op basis van de huidige wettelijke teksten is het voor de Federale Pensioendienst (FPD) juridisch gezien onmogelijk om een overheidspensioen toe te kennen aan de mandaathouders bij de BMA, en dit omwille van het feit dat nergens wordt bepaald dat deze pensioenen ten laste vallen van de Staatskas.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

Artikel 1 van de Algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen laat immers enkel toe het pensioen van een ambtenaar ten laste van de Staatskas te leggen voor zover de ambtenaar werd bezoldigd ten laste van de Staatskas.

Indien een ambtenaar niet rechtstreeks werd bezoldigd ten laste van de Staatskas, maar ten laste van een instelling met een eigen van de Belgische Staat onderscheiden rechtspersoonlijkheid (zoals dit bij de BMA het geval is, in tegenstelling tot zijn voorganger de "Raad voor de Mededinging"), dan kan zijn pensioen enkel alsnog ten laste van de Staatskas worden gelegd voor zover dit uitdrukkelijk wordt voorzien in een wettelijke bepaling. Artikel 179 van de Grondwet bepaalt immers dat geen pensioen ten laste van de Staatskas kan worden toegekend dan krachtens een wet.

Teneinde een overheidspensioen ten laste van de Staatskas te kunnen toekennen aan de mandaathouders bij de BMA, beperkt tot de diensten die tijdens het mandaat worden gepresteerd, is het noodzakelijk dat artikel IV.16 van het Wetboek economisch recht in die zin wordt gewijzigd.

Bijgevolg wordt voorgesteld om artikel IV.16, § 5, lid 2 en 3, van het Wetboek van economisch recht te vervangen door volgende tekst (die dan de leden 2, 3 en 4 van artikel IV.16, § 5, zouden vormen):

'De wetten op de pensioenregeling voor de leden van het Rijkspersoneel zijn van toepassing op de voorzitter, de auditeur generaal, de directeur economische zaken en de directeur juridische zaken van de Belgische Mededingingsautoriteit en op hun rechthebbenden.

De Staatskas draagt de lasten van de rust- en overlevingspensioenen die zijn toegekend aan de in het tweede lid bedoelde leden van de Belgische Mededingingsautoriteit en hun rechthebbenden, enkel voor de jaren die bij de Belgische Mededingingsautoriteit zijn gepresteerd.

Voor de opvorderbaarheid van het recht op de in deze paragraaf bedoelde pensioenen en de berekening ervan, komen enkel de gepresteerde diensten als lid van de Belgische Mededingingsautoriteit in aanmerking.'"

Artikel 2

4. De grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, vereisen dat allen die zich in eenzelfde toestand bevinden, op een gelijke wijze worden behandeld. Het gelijkheidsbeginsel verdraagt niet dat er een willekeurig onderscheid wordt gemaakt tussen burgers. De grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie sluiten evenwel niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium steunt en het redelijk verantwoord is. Dezelfde regels verzetten er zich overigens tegen dat categorieën van personen, die zich ten aanzien van een bepaalde maatregel in wezenlijk verschillende situaties bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.[2]

5. De vraag rijst of er nog andere mandaathouders bij andere overheidsdiensten zijn die voor de in het mandaat geleverde prestaties geen recht kunnen laten gelden op een overheidspensioen.

Gevraagd of er reeds gelijkaardige regelingen als de ontworpen regeling bestaan, antwoordde de gemachtigde:

> "In het verleden werd een gelijkaardige regeling uitgewerkt in artikel 50, § 1, laatste lid, van de wet van 3 december 2017 voor de mandaten van de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit, een instelling die met toepassing van artikel 3 van voormelde wet van 3 december 2017 eveneens over een eigen rechtspersoonlijkheid beschikt.
>
> Gezien voormeld artikel 50, § 1, laatste lid, van de wet van 3 december 2017 uitdrukkelijk bepaalt dat de pensioenen ten laste van de Staatskas zijn, stelde zich geen probleem inzake de financiering van deze pensioenen.
>
> Voor zover bekend zijn er momenteel geen andere situaties waarbij het onduidelijk zou zijn wie de pensioenlast moet dragen van pensioenen van mandaathouders die recht hebben op een pensioen in de pensioenregeling van de rijksambtenaren."

Gevraagd waarom de ontworpen regeling enkel betrekking heeft op één categorie van mandaathouders en enkel voor die categorie het probleem rechtzet, en hoe in het licht van het gelijkheidsbeginsel kan worden verantwoord dat slechts voor deze categorie van mandaathouders wordt voorzien in de toekenning van pensioenrechten, verklaarde de gemachtigde bovendien:

> "Overeenkomstig artikel 1 van de voormelde algemene wet van 21 juli 1844 zijn in het pensioen ten laste van de Staatskas enkel diensten aanneembaar die werden gepresteerd krachtens een vaste benoeming of ingevolge een door de wet daarmee gelijkgestelde benoeming.
>
> Diensten gepresteerd in het kader van een mandaat, waarbij moet opgemerkt worden dat een mandaat per definitie een tijdelijke benoeming inhoudt, zijn dan ook wettelijk gezien niet aanneembaar in het ambtenarenpensioen, tenzij hiervoor een specifieke uitdrukkelijke wettelijke basis bestaat.
>
> Indien andere overheidsdiensten van oordeel zijn dat de in hun instelling geleverde prestaties in het kader van een mandaat eveneens recht zouden moeten geven op een ambtenarenpensioen, dan moet hiervoor een aanvraag gericht worden aan de beleidscel van de Minister van Pensioenen, die deze vraag dan verder zal laten onderzoeken.
>
> Dit onderzoek zal in eerste instantie gebeuren in het licht van artikel 8, § 1, derde lid, van de voormelde wet van 21 juli 1844, dat aan de Koning de bevoegdheid heeft gegeven om mandaten, die vergelijkbaar zijn met de in dit derde lid bedoelde mandaten, bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit inzake pensioen gelijk te stellen met een vaste benoeming.

[2] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11 en GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

Bij het onderzoek van een dergelijke aanvraag wordt ook steeds rekening gehouden met het gelijkheidsbeginsel teneinde beleidsmatig te kunnen bepalen of het al dan niet aangewezen is om een ambtenarenpensioen toe te kennen voor de uitoefening van een bepaald mandaat.

Voor mandaten die niet vergelijkbaar zijn met de mandaten zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, van de wet van 21 juli 1844 is er geen andere mogelijkheid dan een specifieke wettelijke regeling uit te werken ten einde de betrokken mandaathouders een pensioen in de ambtenarenregeling te verzekeren. Ook bij het onderzoek van de opportuniteit van een dergelijke wettelijke pensioenregeling wordt steeds rekening gehouden met het gelijkheidsbeginsel."

6. Er zal in het licht van het bij de artikelen 10 en 11 van de Grondwet gewaarborgde gelijkheidsbeginsel over gewaakt moeten worden dat er geen andere mandaathouders zijn bij overheidsdiensten die zich in gelijkaardige omstandigheden bevinden en evenmin een recht op een overheidspensioen kunnen laten gelden omdat ze niet als vast benoemd kunnen worden beschouwd, dan wel omdat een wettelijke bepaling ontbreekt die uitdrukkelijk voorziet in de betaling van een pensioen uit de Staatskas. Of daarbij louter een afwachtende houding kan worden aangenomen, zoals de gemachtigde doet uitschijnen, valt te betwijfelen, aangezien ook een lacune in wetgeving een schending van het gelijkheidsbeginsel kan uitmaken.[3]

*

[3] Zie o.m. GwH 19 juni 2019, nr. 99/2019, B.6.6; GwH 12 oktober 2017, nr. 118/2017, B.11.3.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique[1] et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de permettre aux titulaires d'un mandat auprès de l'Autorité belge de la concurrence de bénéficier d'une pension à charge du Trésor public pour les prestations effectuées durant leur mandat.

À cet effet, les alinéas 2 et 3 de l'article IV.16, § 5, du Code de droit économique (CDE) sont remplacés. Ces dispositions envisagent pour l'heure de régler les droits à la pension des mandataires concernés.

EXAMEN DU TEXTE

Observation générale

3. L'article IV.16, § 5, CDE, s'énonce actuellement comme suit :

> « Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le statut administratif et pécuniaire du président, de l'assesseur vice-président et des assesseurs qui siègent au Collège de la concurrence, de l'auditeur général, du directeur des affaires juridiques et du directeur des affaires économiques de l'Autorité belge de la concurrence.
>
> Les lois sur le régime de pensions des agents de l'État et de leurs ayants droit sont applicables au président, à l'auditeur général, au directeur des affaires économiques et au directeur des affaires juridiques de l'Autorité belge de la concurrence.
>
> Aux fins de l'application de l'alinéa précédent, pour l'ouverture du droit à la pension, les mandats sont assimilés à une nomination à titre définitif ».

Invité à préciser pourquoi les mandataires ne peuvent tirer du texte en vigueur le droit à une pension du secteur public pour les années prestées durant leur mandat, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Op basis van de huidige wettelijke teksten is het voor de Federale Pensioendienst (FPD) juridisch gezien onmogelijk om een overheidspensioen toe te kennen aan de mandaathouders bij de BMA, en dit omwille van het feit dat nergens wordt bepaald dat deze pensioenen ten laste vallen van de Staatskas.
>
> Artikel 1 van de Algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen laat immers enkel toe het pensioen van een ambtenaar ten laste van de Staatskas te leggen voor zover de ambtenaar werd bezoldigd ten laste van de Staatskas.

[1] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

Indien een ambtenaar niet rechtstreeks werd bezoldigd ten laste van de Staatskas, maar ten laste van een instelling met een eigen van de Belgische Staat onderscheiden rechtspersoonlijkheid (zoals dit bij de BMA het geval is, in tegenstelling tot zijn voorganger de "Raad voor de Mededinging"), dan kan zijn pensioen enkel alsnog ten laste van de Staatskas worden gelegd voor zover dit uitdrukkelijk wordt voorzien in een wettelijke bepaling. Artikel 179 van de Grondwet bepaalt immers dat geen pensioen ten laste van de Staatskas kan worden toegekend dan krachtens een wet.

Teneinde een overheidspensioen ten laste van de Staatskas te kunnen toekennen aan de mandaathouders bij de BMA, beperkt tot de diensten die tijdens het mandaat worden gepresteerd, is het noodzakelijk dat artikel IV.16 van het Wetboek economisch recht in die zin wordt gewijzigd.

Bijgevolg wordt voorgesteld om artikel IV.16, § 5, lid 2 en 3, van het Wetboek van economisch recht te vervangen door volgende tekst (die dan de leden 2, 3 en 4 van artikel IV.16, § 5, zouden vormen):

'De wetten op de pensioenregeling voor de leden van het Rijkspersoneel zijn van toepassing op de voorzitter, de auditeur generaal, de directeur economische zaken en de directeur juridische zaken van de Belgische Mededingingsautoriteit en op hun rechthebbenden.

De Staatskas draagt de lasten van de rust- en overlevingspensioenen die zijn toegekend aan de in het tweede lid bedoelde leden van de Belgische Mededingingsautoriteit en hun rechthebbenden, enkel voor de jaren die bij de Belgische Mededingingsautoriteit zijn gepresteerd.

Voor de opvorderbaarheid van het recht op de in deze paragraaf bedoelde pensioenen en de berekening ervan, komen enkel de gepresteerde diensten als lid van de Belgische Mededingingsautoriteit in aanmerking' ».

Article 2

4. Les règles constitutionnelles d'égalité et de non-discrimination, consacrées par les articles 10, et 11 de la Constitution, exigent que toutes les personnes qui se trouvent dans une même situation soient traitées de manière égale. Le principe d'égalité ne peut souffrir qu'une distinction arbitraire soit opérée entre citoyens. Les règles constitutionnelles d'égalité et de non-discrimination n'excluent toutefois pas qu'une différence de traitement soit établie entre certaines catégories de personnes, pour autant qu'elle repose sur un critère objectif et qu'elle soit raisonnablement justifiée. Les mêmes règles s'opposent, par ailleurs, à ce que soient traitées de manière identique, sans qu'apparaisse une justification raisonnable, des catégories de personnes se trouvant dans des situations qui, au regard d'une mesure déterminée, sont essentiellement différentes. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure ainsi que de la nature des principes en cause. Le principe d'égalité est violé lorsqu'il est établi qu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé [2].

[2] Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple : C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12 ; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1 ; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16 ; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1 ; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6 ; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3 ; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11 ; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1 ; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11 et C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

5. La question se pose de savoir si d'autres mandataires auprès d'autres services publics ne peuvent également pas faire valoir un droit à une pension du secteur public pour les prestations effectuées durant leur mandat.

À la question de savoir s'il existe déjà des régimes similaires à celui en projet, le délégué a répondu ce qui suit :

> « In het verleden werd een gelijkaardige regeling uitgewerkt in artikel 50, § 1, laatste lid, van de wet van 3 december 2017 voor de mandaten van de leden van het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit, een instelling die met toepassing van artikel 3 van voormelde wet van 3 december 2017 eveneens over een eigen rechtspersoonlijkheid beschikt.
>
> Gezien voormeld artikel 50, § 1, laatste lid, van de wet van 3 december 2017 uitdrukkelijk bepaalt dat de pensioenen ten laste van de Staatskas zijn, stelde zich geen probleem inzake de financiering van deze pensioenen.
>
> Voor zover bekend zijn er momenteel geen andere situaties waarbij het onduidelijk zou zijn wie de pensioenlast moet dragen van pensioenen van mandaathouders die recht hebben op een pensioen in de pensioenregeling van de rijksambtenaren ».

En outre, à la question de savoir pourquoi le régime en projet ne concerne qu'une catégorie de mandataires et ne remédie au problème que pour cette catégorie, et comment il peut se justifier au regard du principe d'égalité qu'il n'est prévu d'octroyer des droits à la pension que pour cette catégorie de mandataires, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Overeenkomstig artikel 1 van de voormelde algemene wet van 21 juli 1844 zijn in het pensioen ten laste van de Staatskas enkel diensten aanneembaar die werden gepresteerd krachtens een vaste benoeming of ingevolge een door de wet daarmee gelijkgestelde benoeming.
>
> Diensten gepresteerd in het kader van een mandaat, waarbij moet opgemerkt worden dat een mandaat per definitie een tijdelijke benoeming inhoudt, zijn dan ook wettelijk gezien niet aanneembaar in het ambtenarenpensioen, tenzij hiervoor een specifieke uitdrukkelijke wettelijke basis bestaat.
>
> Indien andere overheidsdiensten van oordeel zijn dat de in hun instelling geleverde prestaties in het kader van een mandaat eveneens recht zouden moeten geven op een ambtenarenpensioen, dan moet hiervoor een aanvraag gericht worden aan de beleidscel van de Minister van Pensioenen, die deze vraag dan verder zal laten onderzoeken.
>
> Dit onderzoek zal in eerste instantie gebeuren in het licht van artikel 8, § 1, derde lid, van de voormelde wet van 21 juli 1844, dat aan de Koning de bevoegdheid heeft gegeven om mandaten, die vergelijkbaar zijn met de in dit derde lid bedoelde mandaten, bij een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit inzake pensioen gelijk te stellen met een vaste benoeming.
>
> Bij het onderzoek van een dergelijke aanvraag wordt ook steeds rekening gehouden met het gelijkheidsbeginsel teneinde beleidsmatig te kunnen bepalen of het al dan niet aangewezen is om een ambtenarenpensioen toe te kennen voor de uitoefening van een bepaald mandaat.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡

Voor mandaten die niet vergelijkbaar zijn met de mandaten zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, van de wet van 21 juli 1844 is er geen andere mogelijkheid dan een specifieke wettelijke regeling uit te werken ten einde de betrokken mandaathouders een pensioen in de ambtenarenregeling te verzekeren. Ook bij het onderzoek van de opportuniteit van een dergelijke wettelijke pensioenregeling wordt steeds rekening gehouden met het gelijkheidsbeginsel ».

6. Il faudra veiller au regard du principe d'égalité garanti par les articles 10 et 11 de la Constitution à ce qu'il n'y ait pas d'autres mandataires auprès de services publics qui se trouvent dans des circonstances analogues et ne peuvent pas non plus faire valoir un droit à une pension du secteur public au motif qu'il ne peuvent pas être considérés comme nommés à titre définitif, ou qu'une disposition légale prévoyant explicitement le paiement d'une pension à charge du Trésor public fait défaut. Il est douteux qu'un comportement attentiste puisse purement et simplement être admis à cet égard, comme le délégué le laisse entendre, dès lors qu'une lacune dans la législation peut également constituer une violation du principe d'égalité [3].

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

[3] Voir, notamment, C.C., 19 juin 2019, n° 99/2019, B.6.6 ; C.C., 12 octobre 2017, n° 118/2017, B.11.3.

‡LW-AFKVJBEFF-HAAAHVT‡